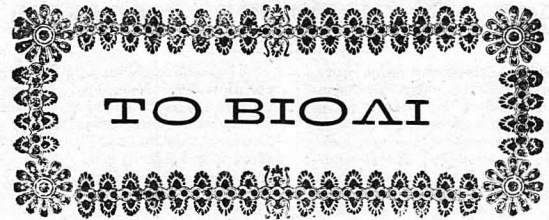

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ANDRÉ DE BRÉVILLE

ΤΟ ΒΙΟΛΙ

ΟΙ ΛΟΙΟΙ κληρονόμοι του Καίσαρος Σελεστέν είχαν μαζεφτεί στο συμβολαιογραφείο, για να μάθουν τι άφινε στον πατέρα τους...

— «Αυτή είναι η διαθήκη μου...»

Στάθηκε έξαφνα, έσφιξε ένα βλέμμα λίγο ειρωνικό στους παρισταμένους...

— «Όλοι οι άλλοι συγγενείς γύρισαν και κίτταξαν τον Οθράνιο, ο οποίος ήταν τρέλλος από τη χαρά του...»

— «Αφίνο στην άνεψιά μου Αδρουστίνια όλα τα έπιπλα του οικείου μου...»

— «Όλα τα έπιπλα στην Αδουστίνια... Κι...»

— «Αφίνο στον εξάδελφό μου Έρνέστο το άμπέλι μου...»

— «Αδιαφορώντας για τις εκπλήξεις που προκαλούσε το διάβασμα της διαθήκης...»

— «Τέλος αφίνο στον άνεψιό μου Ζάν Συπριέν το βιολι μου...»

μου το γελείο αυτό κληροδότημα... Αρκετός καιρός πέρασε... Κι Έξαρνα, μιά μέρα, ο Ζάν, που ούτε σκεφτότανε πειά καθόλου...

Κάθισε σε μιά καρέκλα κι έσφιξε το κεφάλι του ανάμεσα στα χέρια του...

— «Όταν πήγαμε στο σπίτι του Ζάν Συπριέν το βιολι που του άφησε κληρονομιά ο θεός του...»

— «Κίτταξε, φώναξε, δεν έχει πειά ούτε χορδές!...»

— «Θέλησε λοιπόν να το χτυπήσει και να το κομματιάσει στον τοίχο...»

— «Νά, είπε τότε η γυναίκα του Συπριέν στον άντρα της, δάσε το βιολι στο ζητιάνο...»

— «Όσο για το Ζάν, αυτός φαινότανε τώρα πιο ευχαριστημένος, σαν να είχε απαλλαχτεί από ένα πολύ-πολύ όχληρό βάρος...»

— «Κόρις Συπριέν, διάβασα τελευταία σε μιά εφημερίδα, ότι ο θεός σας Κίσαρ Σελεστέν πέθανε...»

— «Κόρις Συπριέν, διάβασα τελευταία σε μιά εφημερίδα, ότι ο θεός σας Κίσαρ Σελεστέν πέθανε...»

— «Μόλις ο Ζάν διάβασε αυτό το γράμμα, έγινε έξο φρενόν. Τού ανέβηκε το αίμα στο κεφάλι...»

— «Αμέσως κατόπι τάβαλε με τη γυναίκα του που καθόταν πλάι του κι έπλεξε...»

ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΠΡΟΥΓΙΟΝ-

— «Εσύ φταίς, τής είπες, έσύ... Τι κούνη ιδέα σου ήρθε να δώσεις το βιολι στο ζητιάνο;...»

— «Όταν κατέβηκε όμως στο δρόμο, ελδε μ' άπορία ότι ο ζητιάνος κρατούσε, όπως πάντα, το μαντολίνο του...»

— «Και το βιολι; Που είναι το βιολι που σου έδωσα;»

— «Και πούδς εινε αυτός ο κύριος; Που μένει; ρώτησε ο Ζάν...»

— «Όταν Συπριέν γλώμισσε... Τού φάνηκε πώς τα σπίατα γύρω κρεμιζόντουσαν με πάταγο πάνω στο κεφάλι του...»

— «Τίνας τα χέρια του ψηλά κι άρχισε να τρέχει στο δρόμο φωνάζοντας, σκουίζοντας, θηρώνοντας... Είχε τρελλαθεί!...»